

Arrest

nr. 161 149 van 1 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 juli 2012 tot weigering van de afgifte van een visum voor kort verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 september 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HENKENS, die loco advocaat K. VAN DE SIJPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster die de Nigeriaanse nationaliteit heeft, vraagt op 3 juli 2012 een visum kort verblijf (type C) aan bij de Belgische ambassade te Abuja.

1.2. Op 10 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering tot afgifte van een visum voor kort verblijf (type C). Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- *De informatie die is verstrekt met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf is niet betrouwbaar.*

- *Twijfels omtrent de geloofwaardigheid van de voorgelegde documenten*

Na nader onderzoek blijken de voorgelegde schoolattesten van betrokkene vervalst te zijn.

- *Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

- *Andere*

Betrokkene is jong en ongehuwd. Betrokkene wenst op bezoek te komen bij haar zus.

Reële kans dat betrokkene beoogt lang verblijf te bekomen via een visum kort verblijf.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van het motiveringsbeginsel en de materiële motiveringsplicht juncto het redelijkheidsbeginsel. Het middel wordt als volgt toegelicht:

“11.2.1 Het enig middel van verzoekster bestaat uit de schending van het motiveringsbeginsel en de materiële motiveringsplicht juncto het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, doordat

(eerste onderdeel) het bestuur voorhoudt dat bij de aanvraag valse documenten worden gebruikt, terwijl hiernaar, anders dan voorgehouden, geen nader onderzoek gedaan werd, noch wordt aangemerkt waarin de valsheid precies bestaat;

(tweede onderdeel) het bestuur voorhoudt dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekster zal terugkeren, terwijl uit de voorgelegde documenten heel duidelijk de intentie van verzoekster blijkt en de bestreden beslissing deze intentie niet weer- legt, minstens niet deugdelijk weerlegt en integendeel uitgaat van holle vermoedens.

Het motiverings-en redelijkheidsbeginsel verzet zich tegen de thans bestreden beslissing.

De motieven in de bestreden beslissing op grond waarvan tót de ongegrondheid van de aanvraag wordt besloten zijn niet deugdelijk, minstens kennelijk onredelijk.

Eerste onderdeel:

De bestreden beslissing stelt letterlijk:

‘ Twijfels omtrent de geloofwaardigheid van de voorgelegde documenten! .*

Na nader onderzoek blijken de voorgelegde schoolattesten van betrokkene vervalst te zijn. Het schoolhoofd van de "Teacher Home International Schools", de heer David OGUCHE, bevestigt op datum van heden dat hem geenszins gevraagd werd naar de echtheid van het bij de aan- vraag gevoegd document (zie stuk 2).

De weigeringsmotief dat "na nader onderzoeken de voorgelegde schoolattesten van betrokken ver- valst [blijken] te zijn" in de beslissing van 1.07.12 is dan ook volkomen onjuist en derhalve on- wettig.

Het attest gevoegd bij de aanvraag strekte er precies toe aan te geven dat verzoekster enkel tijdens de vakantie kan overkomen naar België. Zij wenst hoe dan ook haar opleiding met goed gevolg te vervolmaken. Zij heeft al vele jaren van haar jonge leven en schoolcarrière verloren wegens malaria; verzoekster is inmiddels 24 jaar en startte haar middelbare school gelet op deze ziekte pas op 20-jarige leeftijd.

Aan het oprecht voornemen tot terugkeer mag dan ook niet getwijfeld worden. Het voorgelegde terugvliegticket bevestigt zulks alleen maar.

Het weigeringsmotief is zonneklaar onwettig nu niet blijkt op basis van welke elementen de initiële verklaring d.d. 7.06.12 van het schoolhoofd van verzoeksters school vervalst zou zijn. Meer nog, het stuk 2 bewijst net het tegenovergestelde: het attest is volkomen authentiek, en een onderzoek werd niet gevoerd.

De bestreden beslissing laat derhalve na aan te geven op basis van welke wettige motieven de aangereikte elementen van aard zijn verzoeksters toeristenvisumaanvraag te weigeren.

De bestreden beslissing strijdt dan ook met de aangehaalde bepalingen zodat het middel ge- grond is.

Tweede onderdeel:

Het bestuur oordeelt (minstens impliciet) dat verzoeksters gelet op haar leeftijd en ongehuwd zijn niet aannemelijk maakt naar haar land van herkomst te zullen terugkeren.

De bestreden beslissing luidt letterlijk:

Betrokkene is jong en ongehuwd., Betrokkene wenst op bezoek te komen bij haar zus.. – Reële kans dat betrokkene beoogt lang verblijf te bekomen via een visum kort verblijf;

De bestreden beslissing brengt met zich dat geen enkele jonge, ongehuwde meerderjarige vreemdeling nog op bezoek bij familieleden in België zou kunnen komen via een visumaanvraag kort verblijf. Zulks is kennelijk onredelijk. Te meer daar verzoekster voor het overige voldoet aan alle (strengere) criteria.

Aldus wordt uitgegaan van een vermoeden van schuld, een vermoeden van fraude, minstens van misbruik van een procédure - terwijl hiervoor geen elementen in het dossier aanwezig zijn. Integendeel: alles wijst erop dat zij mordicus haar opleiding wil afmaken. Van een reële kans dat verzoekster lang verblijf tracht te bekomen via een visum kort verblijf is geen sprake.

De bestreden beslissing schendt de materiële motiveringsplicht, minstens het redelijkheidsbeginsel.

De aangehaalde bepalingen worden geschonden. Het middelonderdeel is gegrond."

2.2. De verwerende partij repliceert in haar nota met opmerkingen als volgt:

"In een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van:

- het motiveringsbeginsel;*
- de materiële motiveringsplicht;*
- het redelijkheidsbeginsel.*

Verzoekster acht de voormelde rechtsregels geschonden, doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding overweegt dat vervalste documenten werden voorgelegd door verzoekster. Bovendien zou volgens verzoekster uit de voorgelegde documenten wel degelijk blijken dat verzoekster zal terugkeren naar haar herkomstland. Verzoeksters beschouwingen kunnen niet worden aangenomen.

De verwerende partij acht het enig middel niet ontvankelijk, in zoverre verzoekster de schending van de "motiveringsplicht" opwerpt.

Immers, er werd terecht reeds geoordeeld dat onontvankelijk is, het onderdeel (en a fortiori het middel) dat met het oog op een vernietiging van een verplicht te motiveren beslissing een motiveringsgebrek aanvoert, maar hiervoor geen wetsbepaling als geschonden aanduidt (cf. naar analogie: Cass. AR C.94.0369.N, 9.5.1997, Arr. Cass. 1997, 531).

Aan deze laatste vereiste beantwoordt volgens de verwerende partij niet de loutere vermelding van een motiveringsgebrek in termen van een schending van "de motiveringsplicht".

Gelet op het feit dat verzoekster zich tevens beroept op een schending van de materiële motiveringsplicht, zal de verwerende partij nog slechts repliceren in zoverre verzoeker deze schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

"Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tót vaststelling van een gemeenschappelijke code.

- De informatie die is verstrekt met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf is niet betrouwbaar.*

- Twijfels omtrent de geloofwaardigheid van de voorgelegde documenten:*

Na nader onderzoek blijken de voorgelegde schoolattesten van betrokkene vervalst te zijn.

- Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

- Andere:*

Betrokkene is jong en ongehuwd. Betrokkene wenst op bezoek te komen bij haar zus.

Reële kans dat betrokkene beoogt lang verblijf te bekomen via een visum kort verblijf. "

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke redenen de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding heeft geoordeeld dat het visum kort verblijf aan verzoekster diende te worden geweigerd.

Verzoekster meent dat de gemachtigde ten onrechte heeft besloten dat de voorgelegde schoolattesten vervalst zijn. Dienaangaande beroept verzoekster zich op een verklaring van het schoolhoofd, dd. 09.08.2012.

Rekening houdend met het feit dat de voorgelegde verklaring dateert van na de bestreden beslissing, dient te worden opgemerkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding uiteraard geen rekening heeft kunnen houden met

de verklaring van het schoolhoofd. Verzoekster kan zich in het kader van onderhavige procédure derhalve niet dienstig beroepen op dit document.

Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich immers te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.). De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient inderdaad te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509,29 juni 2007).

In verzoeksters middel is met deze regel geen rekening gehouden, waardoor het geenszins töt de beoogde nietigverklaring kan leiden.

In zoverre verzoekster middels de uiteenzetting bij haar enig middel een feitelijke herbeoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beoogt, laat de verwerende partij gelden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beoordeling niet kan maken.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel of de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in redelijkheid is kunnen komen töt de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17 januari 2007, nr. 166.820).

De verwerende partij laat gelden dat verzoekster er niet in slaagt aan te tonen dat de gemachtigde een kennelijk onredelijke beslissing heeft genomen. Het loutere feit dat verzoekster een andere mening is toegedaan dan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, volstaat uiteraard niet om töt de nietigverklaring van de bestreden beslissing te besluiten.

De verwerende partij merkt op dat de motieven in de bestreden beslissing duidelijk betrekking hebben op de specifieke situatie van verzoekster en de door haar bij de aanvraag voorgelegde documenten. Uit de overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat het visum kort verblijf aan verzoekster is geweigerd, onder meer omdat vervalste documenten werden voorgelegd.

In zoverre verzoekster aanvoert dat niet blijkt om welke reden geoordeeld werd dat de schoolattesten vervalst zouden zijn, laat de verwerende partij gelden dat de gemachtigde uiteraard niet gehouden is om de motieven van zijn motieven te vermelden: 'De motiveringsplicht houdt niet in dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing het 'waarom ' ervan dient te vermelden' (R.v.St., nr. 165.918 dd. 13.12.2006).

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt heel duidelijk om welke redenen de gemachtigde heeft beslist dat aan verzoekster geen visum kort verblijf kon worden afgeleverd.

De verwerende partij stelt vast dat verzoekster in het tweede onderdeel van haar enig middel opwerpt dat de bestreden beslissing zou impliceren dat geen enkele jonge, ongehuwde meerdejarige vreemdeling nog op bezoek zou kunnen gaan bij familieleden in België. Verzoeksters hypothetische beschouwingen kunnen uiteraard niet worden aangenomen.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding heeft de bestreden beslissing genomen, rekening houdend met alle elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken. Uit de bestreden beslissing blijkt afdoende dat het feit dat verzoekster jong en ongehuwd is, geenszins een determinerend motief van de beslissing uitmaakt.

Samengelezen met de andere motieven van de bestreden beslissing is het evenwel niet onredelijk van de gemachtigde om met dergelijke indicaties rekening te houden.

Op grond van het feit dat vervalste documenten werden voorgelegd en dat het voornemen om het Belgische grondgebied te verlaten voor het verstrijken van het visum niet kon worden vastgesteld, oordeelde de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding geenszins onredelijk dat er een reële kans bestaat dat verzoekster beoogt lang verblijf te bekomen via een visum kort verblijf.

"Dit motief betreft de garanties inzake de *té rugreis* die verzoekster moet kunnen bieden overeenkomstig voormeld artikel Op basis van artikel 5.Le) van de Schengengrenscode moet verzoekster immers kunnen staven te beschikken over voldoende middelen van bestaan zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de *terugreis* naar het land van herkomst. Daarnaast wordt opgemerkt dat een visum kort verblijf meebrengt dat de aanvrager zinnens is na dit kort verblijf terug te keren naar het land van herkomst, in tegenstelling tot sommige andere visa bijv. het visum gezinshereniging. De verwijzing naar een legale en winstgevende beroepsactiviteit in het land van herkomst moet samengelezen worden met de andere indicaties die verwerende partij vermeldt in het kader van de niet geleverde garanties op een terugkeer van verzoekster naar Marokko. namelijk dat verzoekster jong en

ongehuwd is, haar ouders in België gevestigd zijn en zij geen bewijzen voorlegt van resterende familiale belangen in Marokko. In dit opzicht is het niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de minister melding heeft gemaakt van het ontbreken van een officieel bewijs van een legale winstgevende beroepsactiviteit in het kader van de garanties over een terugkeer van verzoekster." (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest nr. 27.248 van 12 mei 2009)

Het enkele feit dat verzoekster beweert dat "alles er op wijst dat zij mordicus haar opleiding wil afmaken", doet uiteraard geen afbreuk aan de gedegen motivering van de bestreden beslissing.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat een visum kort verblijf (type C) aan verzoekster diende te worden geweigerd.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het redelijkheidsbeginsel inclus.

Verzoekster kan niet dienstig anders voorhouden.

Het enig middel is ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

2.3. De bestreden beslissing is gesteund op twee motieven.

Eenzijds stelt het bestuur, met verwijzing naar artikel 32, lid 1, onder b) van de Visumcode, dat de informatie die is verstrekt met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf niet betrouwbaar is. Daarbij preciseert de gemachtigde dat er twijfels zijn omtrent de geloofwaardigheid van de voorgelegde documenten aangezien na nader onderzoek de voorgelegde schoolattesten van verzoekster vervalst blijken te zijn.

Anderzijds oordeelt het bestuur, met verwijzing naar artikel 32, lid 1, onder b) van de Visumcode, dat het voornemen om het grondgebied van de lidstaat te verlaten voor het verstrijken van het visum te verlaten, niet kon worden vastgesteld. Daarbij concretiseert het bestuur dat verzoekster jong en ongehuwd is, dat zij op bezoek wenst te komen bij haar zus en dat er een reële kans is dat zij beoogt een lang verblijf te verkrijgen via een visum kort verblijf.

2.4. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

2.5. Verzoekster voert tegen het eerste motief in essentie aan dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden "doordat het bestuur voorhoudt dat bij de aanvraag valse documenten worden gebruikt, terwijl hiernaar, anders dan voorgehouden, geen nader onderzoek gedaan werd, noch wordt aangemerkt waarin de valsheid precies bestaat". Concreet stelt verzoekster dat "niet blijkt op basis van welke elementen de initiële verklaring d.d. 7.06.12 van het schoolhoofd van verzoeksters school vervalst zou zijn".

De verwerende partij stelt in haar nota dat in zoverre niet blijkt om welke reden werd geoordeeld dat de schoolattesten vervalst zouden zijn, het bestuur uiteraard niet gehouden is om de motieven van zijn motieven te vermelden. Dit verweer heeft echter betrekking op de formele motiveringsplicht. In casu wordt de schending van de materiële motiveringsplicht onderzocht. De materiële motivering vereist dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan, dat het werkelijk bestaande feiten moet betreffen die door het bestuur met de nodige zorgvuldigheid worden vastgesteld. Zo hiervan al dan niet op afdoende wijze blijkt van moet worden gegeven in het besluit zelf, vereist de mogelijkheid tot controle hierop dat die grondslag blijkt uit het administratief dossier. Er kan op kennelijk redelijke wijze van het bestuur worden verwacht dat het weigeringsmotief, in casu het oordeel dat de voorgelegde schoolattesten vervalst zijn, is gebaseerd op concrete objectieve elementen of gegevens die zich minstens in het administratief dossier bevinden.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster enkele schoolattesten heeft voorgelegd in het kader van haar visumaanvraag. De voorgelegde schoolattesten bevinden zich niet in het administratief dossier.

In de bestreden beslissing wordt niet verduidelijkt op basis van welke concrete objectieve elementen of gegevens het bestuur zich baseert om te oordelen dat de voorgelegde schoolattesten vervalst zijn. Er wordt enkel verwezen naar een “*nader onderzoek*”.

Verder bevindt zich in het administratief dossier een mail van Belgische ambassade te Abuja van 10 juli 2012 waarin het volgende wordt vermeld: “*Concernant ce dossier, nous avons obtenu de nouveaux éléments qui nous font douter de l’authenticité de certains documents présenté. Après vérification, nous remarquons que les attestations scolaires sont fausses. Il est en effet étrange qu’une jeune dame de 24 ans soit encore à l’école secondaire ! Il y a donc un risque migratoire et nous souhaiterions voir la décision modifiée.*”

In de vermelde mail van 10 juli 2012 wordt enkel vermeld dat er nieuwe elementen zijn die doen twifelen aan de authenticiteit van bepaalde voorgelegde documenten en dat na verificatie de vervalsing van de voorgelegde schoolattesten werd vastgesteld. Deze “nieuwe elementen” waarnaar wordt verwezen, worden evenwel niet toegelicht noch gepreciseerd. Evenmin bevinden zich in het administratief dossier concrete objectieve elementen of gegevens die het oordeel dat de voorgelegde schoolattesten vervalst zijn, op afdoende wijze onderbouwen. Wat de concrete feitelijke grondslag is die het bestuur doet besluiten dat de voorgelegde schoolattesten vervalst zijn, blijkt noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier.

Bijgevolg kan verzoekster worden gevolgd waar zij stelt dat niet blijkt op basis van welke elementen het bestuur tot het oordeel komt dat de voorgelegde schoolattesten vervalst zou zijn. Er wordt immers, zoals verzoekster terecht stelt, niet aangemerkt waarin de valsheid precies bestaat.

Het eerste motief van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat de informatie met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf niet betrouwbaar is, steunt geheel op de beoordeling van de voorgelegde schoolattesten, die als vervalst worden beschouwd.

Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing, voor wat betreft dit eerste motief, een deugdelijke materiële grondslag ontbreekt.

2.6. Wat betreft het tweede motief van de bestreden beslissing, voert verzoekster aan dat uit de voorgelegde documenten heel duidelijk de intentie blijkt om terug te keren naar het land van herkomst, terwijl in de bestreden beslissing wordt uitgegaan van een vermoeden van schuld of fraude, minstens van misbruik van een procedure, terwijl hiervoor in het dossier geen elementen aanwezig zijn.

De Raad stelt vast het tweede motief van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat het voornemen om het grondgebied van de lidstaat te verlaten voor het verstrijken van het visum te verlaten, niet kon worden vastgesteld, geheel is gebaseerd op het feit dat verzoekster jong en ongehuwd is.

De Raad ziet niet in hoe uit het enkele gegeven dat verzoekster jong en ongehuwd is en haar zus wenst te bezoeken, op zorgvuldige en kennelijk redelijke wijze kan worden afgeleid of geconcludeerd dat er een reële kans is dat zij beoogt een lang verblijf te verkrijgen via een visum kort verblijf. Verzoekster kan dan ook worden gevolgd waar zij stelt dat het bestuur, voor wat betreft het tweede onderdeel van de bestreden beslissing, uitgaat van holle vermoedens.

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat “*het feit dat verzoekster jong en ongehuwd is, geenszins een determinerend motief van de beslissing uitmaakt*”. De verwerende partij stelt: “*Samengelezen met de andere motieven van de bestreden beslissing is het evenwel niet onredelijk van de gemachtigde om met dergelijke indicaties rekening te houden.*”

In punt 2.3. werd reeds vastgesteld dat de bestreden beslissing is gesteund op twee motieven. In punt 2.5. werd vastgesteld dat de bestreden beslissing, voor wat betreft het eerste motief, een deugdelijke materiële grondslag ontbreekt. Het verweer dat het tweede motief niet determinerend is maar moet worden samen gelezen met het eerste motief, komt bijgevolg te vervallen. De verwerende partij verwijst nog naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het volstaat er op te wijzen dat elke zaak individueel wordt beoordeeld en dat arresten in de continentale rechtstraditie geen bindende werking of precedentswaarde hebben. Bovendien toont de verwerende partij niet aan dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot de door haar geciteerde rechtspraak identiek zijn aan deze in voorliggende zaak, zodat in casu dezelfde conclusie zou moeten worden getrokken.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing, ook voor wat betreft het tweede motief, een deugdelijke materiële grondslag ontbreekt.

2.7. De materiële motiveringsplicht is geschonden en het middel is in de besproken mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Kosten

3.1. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

3.2. Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 juli 2012 tot weigering van de afgifte van een visum voor kort verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een februari tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES